

## Stín za oknem

Vždycky jsem si myslel, že starý dům na okraji města je jen opuštěný a zapomenutý. Lidé z vesnice vyprávěli různé pověsti, že se tam zjevují stíny, že někdo slyší šepot v prázdných chodbách, že nikdo, kdo tam vstoupil, se nevrátil stejný. Ale já byl odvážný nebo hloupý.

Když jsem poprvé otevřel vrzající dveře, vzduch uvnitř byl těžký, smrděl po prachu a starém dřevěném nábytku, který vypadal, že tu stojí od doby, kdy byla vesnice jen malá osada. Světlo lampy vrhalo kolem mě podivné, tancující stíny a já cítil, jak mi po zádech přeběhl mráz.

Na stěně v rohu jsem spatřil postavu, nebo spíš siluetu někoho, kdo stál a díval se přímo na mě. Srdce mi bušilo, ale když jsem se přiblížil, nikdo tam nebyl.

Následující noci se situace zhoršovala. Každou noc, kdy jsem se vrátil domů, slyšel jsem tiché šepoty – někdy své jméno, jindy jen chladné zavzdechnutí, které mě nutilo zbystřit. Začal jsem vidět stíny i v běžném světle: za rohem, za oknem, za dveřmi, kamkoliv jsem se podíval. Jejich pohyby byly nesouměrné, nepatřily ničemu, co by mohlo existovat.

Jedné noci jsem cítil, že mě někdo pozoruje ze tmy. Otočil jsem se a uviděl ho – vysokou, rozmazanou postavu, která se pohybovala, jako by byla samotným stínem domu, a přitom nebyla součástí žádné stěny ani kouta.

Její oči slabě rudě zářily, a přestože jsem se chtěl pohnout, nohy mi připadaly přirostlé k podlaze. Snažil jsem se utéct, ale dveře se samy zavřely. Zvuk kroků, které nikdo neudělal, se blížil a každý krok vibroval mým hrudníkem.

Stín se nade mne naklonil a já slyšel šepot: „Proč jsi sem přišel?”

Strach mě paralyzoval. V tu chvíli jsem pochopil, že to není obyčejný duch, ani iluze. Bylo to něco starého, něco, co čekalo ve stínech, dokud někdo neotevře dveře, které neměly být otevřeny.

Další den jsem se probudil v posteli, aniž bych věděl, jak jsem se tam dostal. Ale domov nebyl mým domovem. Každý kout pokoje se zdál jiný, světlo vrhalo podivné tvary a stíny se pohybovaly samy od sebe. Můj odraz v zrcadle nebyl úplně můj, oči mi slabě rudě blikaly, a když jsem mrkl, postava stála přímo za mnou...